

Arrest

nr. 287 957 van 24 april 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 14 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 december 2022 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat B. DE SCHUTTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 7 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 14 september 2022.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 8 november 2022 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te hebben. U behoort tot de etnische groep Bini en bent praktiserend christen. U werd geboren in Benin City op (...) 1992. U woonde tot aan uw vertrek in Benin City met uw twee zussen, uw vader en uw moeder. U heeft primary en secondary school afgemaakt. Op 23 maart 2013 werd uw dochter, V., geboren. In Nigeria werkte u als truckchauffeur. U verliet Nigeria in maart 2014.

U verliet Nigeria omdat u betrappt werd terwijl u op het punt stond homoseksuele handelingen uit te voeren. Echter geeft u aan zelf niet homo- of biseksueel te zijn. Uw vader is informant van Boko Haram. Hierdoor maakten uw islamitische vader en christelijke moeder vaak ruzie.

Toen u truckchauffeur werd in 2013 werkte u samen met O., een vriend die u al kende sinds secondary school. Hij heeft u met een truck leren rijden. Na een jaar in opleiding te zijn vertelde hij u dat hij u leuk vond en verliefd op u was. U wees hem af en nam vervolgens afstand van hem en van jullie vriendschap. Drie maanden nadat u de vriendschap met O. verbrak werd uw moeder erg ziek en u moest betalen voor haar behandeling omdat uw vader niet wilde helpen. U vroeg hulp aan O. want u had geen andere keuze. Hij leende u 35.000 naira en wilde dit binnen de maand terug. Uw moeder kon met dat geld opgenomen worden in het ziekenhuis en haar gezondheid verbeterde gedurende drie maanden. O. werd ongeduldig en wilde zijn geld terug. Hij belde u en verloor zijn geduld. Ongeveer een maand nadat uw moeder ontslagen werd uit het ziekenhuis kwam O. naar uw ouderlijk huis. Hij bedreigde u omdat hij zijn geld terug wilde. U probeerde hem de situatie uit te leggen maar hij toonde geen begrip. Hij zei dat hij de hele situatie zou vergeten als u seks met hem zou hebben. U stemde toe. U werd op heterdaad betrappt door een vriend van uw vader genaamd A. die uw ouderlijk huis binnenstapte terwijl u op uw knieën zat en O. halfnaakt was. A. begon u en O. te slaan met een stok en riep de burens bij elkaar. De menigte – van meer dan twintig personen – sleepte jullie naar buiten, sloeg jullie, deed autobanden rond jullie nek en probeerde jullie in brand te steken. Uw moeder arriveerde en vervolgens ook uw vader. Uw vader was woest en had een machete bij. Uw moeder probeerde uw vader tegen te houden maar raakte gewond door de machete. Toen de aandacht op uw ernstig gewonde moeder gevestigd was slaagden u en O. erin te vluchten van de situatie.

Jullie reisden met de auto naar Kano. Van Kano reisden jullie met een andere auto naar de grens. Jullie verlieten jullie land van herkomst in 2014. Vanaf de grens reisden jullie te voet naar Niger, waar jullie twee weken verbleven. Daarna reisden jullie te voet naar Libië, waar jullie twee maanden over deden. In Libië heeft u zes maanden gewerkt. O. stierf in Libië. U reisde alleen verder naar Italië. Op 1 augustus 2016 deed u in Italië een verzoek om internationale bescherming. U vernam via uw zus dat uw moeder overleed op 26 oktober 2016. U startte drie jaar geleden via Facebook een relatie met T. F. (R.R. nr. (...)) die in België resideerde. T. F. werd zwanger en had complicaties. U wachtte niet op de uitkomst van uw verzoek en verliet Italië. Op 22 februari 2020 reisde u via Frankrijk naar België alwaar u in februari 2020 arriveerde. Op 7 augustus 2020 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming. Uit uw relatie met T. F. werd uw dochter, R. E. geboren op (...) 2021 te Boom. Op (...) 2022 werd uw zoon, E. F. geboren te Boom.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een kopie van uw paspoort (nr. A11866719) uitgereikt op 25 juni 2021 in Brussel, (2) een overlijdenscertificaat van uw moeder uitgegeven door de National Population Commission in Nigeria op 15 februari 2019, (3) een attest van gezinssamenstelling afgeleverd op 12 mei 2021 in Boom, (4) een certificaat van aanwezigheid van de Believer's Foundation School afgeleverd op 2 augustus 2014.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U verzocht door een vrouwelijke medewerker van het Commissariaat-generaal te worden gehoord. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u persoonlijk onderhoud afgenomen door een vrouw.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven moet worden vastgesteld dat er u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden gegeven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste moet opgemerkt worden dat uw verzoek om internationale bescherming in België laattijdig werd ingediend. U verblijft sinds 22 februari 2020 in België (verklaring DVZ dd.24/08/2020, vraag 37). In België diende u op 7 augustus 2020, ruim vijf maanden na uw aankomst, een verzoek om internationale bescherming in. Wanneer u gevraagd werd hoelang u na aankomst in België een verzoek om internationale bescherming indiende, verklaarde u dat u zich online moest aanmelden en dat het maanden duurde (notities persoonlijk onderhoud (NPO) dd. 14.09.2022, p.12). Bovenstaande reden vormt geen afdoende verklaring voor uw nalatigheid om ruim vijf maanden na aankomst bescherming te vragen in België. Er kunnen dan ook ernstige vragen worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming. Voor iemand die beweert betrapte te zijn tijdens homoseksuele handelingen en hierdoor vervolging vreest, mag verwacht worden dat hij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Het feit dat u in België zo lang wachtte om u op internationale bescherming te beroepen, toont aan dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd. De vaststelling dat u eerder reeds een asielprocedure doorliep – u diende een verzoek om internationale bescherming in in Italië op 1 augustus 2016 – toont aan dat u over de kennis en kunde beschikt om u te beroepen op internationale bescherming.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u de informatie die bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) werd genoteerd – namelijk dat u biseksueel zou zijn – zelf corrigeerde (NPO dd. 14/09/2022, p. 3). Op de vraag of u biseksueel, heteroseksueel was of een andere geaardheid had repliceert u dat u heteroseksueel bent (NPO dd. 14/09/2022, p. 3). U verklaart dat u betrokken was bij een situatie waarin u seksuele handelingen deed met een man en hier op betrapte werd, maar dat u niet biseksueel bent zoals uit het dossier van de DVZ bleek (NPO dd. 14.09.2022, p. 2 + 11). Uw geaardheid werd bijgevolg tijdens uw persoonlijk onderhoud niet verder bevraagd. U geeft aan niet tot de LGBTQIA+ gemeenschap te behoren maar enkel vervolgd zou worden omwille van het feit dat u gezien zou worden als deel van de LGBTQIA+ gemeenschap, doordat u betrapte werd op seksuele handelingen met iemand van hetzelfde geslacht.

Vervolgens kan worden gezegd dat het ten minste opmerkelijk is dat u bij de DVZ niet vermeldde dat uw vader informant is van Boko Haram. U vermeldt bij de DVZ Boko Haram op een vrij algemene manier. U verklaart dat Boko Haram mensen doodt (Vragenlijst CGVS dd. 30/04/2021, punt 3.5). Er kan worden gesteld dat het feit dat uw vader deel zou uitmaken van Boko Haram een belangrijk element is van uw vrees bij terugkeer naar Nigeria. Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u namelijk dat u vreest vervolgd te worden door de islamitische gemeenschap in Nigeria omdat uw vader voor Boko Haram werkt en hij de informatie over het incident waarbij u betrapte werd op seks met een man zou hebben verspreid (NPO dd. 14/09/2022, p. 12). Echter wanneer u werd gevraagd of u bij de DVZ alle essentiële elementen weergaf waarom u een verzoek om internationale bescherming indient repliceert u met 'ja' (NPO dd. 14.09.2022, p. 3). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat uw vader tot 2014 samen in een huis woonde in Benin City met zijn vrouw en drie kinderen waarvan u verklaart dat zij allemaal christen waren (NPO d. 14.09.2022, p. 10 + 13). Het feit dat uw vader informant zou zijn geweest voor de islamitische organisatie Boko Haram – en informatie moest doorgeven ter voorbereiding van een aanslag tegen andere religies dan Islam – staat haaks op het feit dat hij met zijn gezin zou samenwonen waarvan iedereen het christelijk geloof volgt, ook al verklaart u dat uw moeder en vader hierdoor geen goede relatie hadden (NPO dd. 14.09.2022, p. 12). Verder kan hierbij worden opgemerkt dat u weinig kennis heeft over de betrokkenheid van uw vader bij Boko Haram. Op de vraag hoe uw vader betrokken geraakte bij Boko Haram repliceert u 'ik weet het niet'. Op de vraag wat hij juist voor Boko Haram deed kwam u niet verder dan 'hij geeft ze informatie wanneer er een aanslag moet gebeuren' (NPO dd. 14.09.2022, p. 12-13). Doordat u bij de DVZ niet vermeldt dat uw vader deel was van Boko Haram, het feit dat u verklaart jarenlang samen met uw christelijke moeder en zussen in hetzelfde huis woonde als uw islamitische vader en quasi niets weet over de betrokkenheid van uw vader bij Boko Haram is het geheel ongeloofwaardig dat uw vader effectief informant zou zijn van Boko Haram en u hierdoor vervolging zou moeten vrezen voor deze groepering.

Verder komt uw relaas betreffende het incident waarbij u betrapte werd op seksuele handelingen met iemand van hetzelfde geslacht niet doorleefd en dus niet geloofwaardig over. U verklaart namelijk dat u voordat het incident met O. gebeurde, op de hoogte was van het feit dat u voor seksuele handelingen met iemand van hetzelfde geslacht naar de gevangenis kon gaan – u wist enkel niet voor hoelang. U wist evenzeer dat het verboden is binnen het Christendom en dat in de Koran staat dat u ervoor vermoord dient te worden (NPO dd. 14.09.2022, p.15). De kennis die u reeds had over de gevolgen van seksuele handelingen tussen twee mannen staat haaks op het feit dat u zonder veel weerwoord toestemde op het voorstel van O. om seks met hem te hebben, en sterker nog, dit vlakbij de ingang – die enkel werd afgeschermd met een gordijn – in uw ouderlijk huis deed (NPO dd. 14.09.2022, p. 17). U wist namelijk dat er ieder moment iemand kon binnenkomen. Uw moeder was een kleine wandeling aan het maken in de buurt van uw huis en uw vader was in de moskee. De vriend van uw vader die u en O.

betrapte, genaamd A., kwam onaangekondigd binnen. Wanneer u wordt gevraagd of het normaal was dat mensen zomaar binnenkwamen in deze ruimte repliceert u dat de man die u betrapt heeft geen vreemde is en dat hij altijd binnenkwam wanneer hij wilde (NPO. dd. 14.09.2022, p. 18). Wanneer u wordt gevraagd waarom u niet voorstelde om naar een andere plaats te gaan met O. repliceert u dat u op dat moment niet wist wat u deed en uzelf niet was (NPO dd. 14.09.2022, p. 17). Dit vormt echter geen afdoende verklaring waarom u een handeling zou uitvoeren die in Nigeria als misdrijf wordt beschouwd middenin het huis van uw ouders waar iedereen onaangekondigd kon binnenwandelen. Omwille van het feit dat u verklaart op de hoogte te zijn geweest van de (dodelijke) gevolgen van twee mannen die betrapt werden op seksuele handelingen is het sterk ongeloofwaardig dat u deze handelingen onvoorzichtig en zonder het nemen van enige voorzorgen zou uitvoeren in een ruimte waarvan u weet dat er elk moment mensen zouden kunnen binnenlopen die u kent. Aan uw relaas over het vermeende incident waarbij u werd betrapt op seksuele handelingen met O., valt dan ook weinig geloofwaardigheid meer te hechten. Hierbij kan ook worden opgemerkt dat uw verklaringen over de ontsnapping aan de menigte evenzeer weinig doorleefd overkomen. U verklaart dat uw vader kwam aangelopen met een machete en uw moeder verwondde terwijl zij hem probeerde tegen te houden. De aandacht van de menigte – van meer dan twintig mensen – was hierdoor ergens anders op gevestigd. U kon ontsnappen doordat de vriendin van uw moeder de autobanden van u en O. afnam. U verklaart dat iedereen met elkaar aan het praten was omdat ze in de war waren (NPO dd. 14.09.2022, p. 19). Uw verklaringen over uw ontsnapping zijn weinig plausibel. Het ene moment sloeg de menigte u, deden ze autobanden rond uw nek en probeerde ze u in brand te steken, en het andere moment waren ze met elkaar aan het praten omdat ze in de war waren door de situatie waarbij uw moeder gewond raakte en konden u en O. ongezien wegvlugten. Daarbij valt nog een tegenstrijdigheid op te merken tussen uw verklaringen op het CGVS, uw verklaringen bij de DVZ en het door u neergelegde overlijdenscertificaat van uw moeder waardoor uw relaas over de aanleiding van uw vlucht, i.c. de situatie waarbij u werd betrapt op seks met een man nog meer van zijn geloofwaardigheid verliest. Tijdens uw interview bij de DVZ verklaarde u namelijk dat uw moeder Mary nog leefde en in Edo state, Nigeria woont (Verklaringen DVZ dd. 28.04.2020, punt 13). Voor het CGVS verklaarde u aanvankelijk dan weer dat uw moeder ernstig gewond zou zijn geraakt door een machete tijdens uw betrapting. U antwoordde voor het CGVS op de vraag “Wanneer is uw moeder overleden?” (NPO dd. 14.09.2022, p. 6) “Toen ze me betrapten in een seksuele actie” (NPO dd. 14.09.2022, p. 6). Volgens het overlijdenscertificaat overleed uw moeder nochtans pas op 26 oktober 2016, ruim 2,5 jaar na uw vertrek uit Nigeria in maart 2014. Door de tegenstrijdigheden over het al dan niet overlijden van uw moeder – wat volgens uw aanvankelijke verklaringen voor het CGVS rechtstreekt gevolg zou zijn geweest van de woede die uw vader had ten opzichte van u gedurende het incident – valt er geen geloof meer te hechten aan uw verklaringen omtrent het gehele incident waarbij u betrapt zou zijn op seks met een man.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: (1) een kopie van uw paspoort uitgereikt op 25 juni 2021 in Brussel, (2) een doodscertificaat van uw moeder uitgegeven door de National Population Commission in Nigeria op 15 februari 2019, (3) een attest van gezinssamenstelling afgeleverd op 12 mei 2021 in Boom, (4) een certificaat van aanwezigheid van de Believer's Foundation School afgeleverd op 2 augustus 2014. Over de kopie van uw paspoort, het attest van gezinssamenstelling en het certificaat van aanwezigheid van de Believer's Foundation School dient te worden opgemerkt dat deze respectievelijk gegevens bevatten over uw identiteit, uw gezin in België en uw geloof. Geen van deze gegevens staan ter discussie. Over het overlijdenscertificaat van uw moeder dient te worden opgemerkt dat in geval van Nigeria documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen – hetgeen bij u niet het geval is. In de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het administratief dossier) is immers terug te vinden dat zo goed als alle officiële documenten kunnen vervalst worden in Nigeria. Daarbij kan nogmaals worden gezegd dat u bij de DVZ verklaarde dat uw moeder nog in leven was en in Edo state, Nigeria woont. Bovendien zou uw moeder ernstig gewond zijn geraakt door een machete, voorafgaand aan uw vertrek in 2014. U antwoordde voor het CGVS op de vraag “Wanneer is uw moeder overleden?” (NPO dd. 14.09.2022, p. 6) “Toen ze me betrapten in een seksuele actie” (NPO dd. 14.09.2022, p. 6). Volgens het overlijdenscertificaat overleed uw moeder nochtans pas op 26 oktober 2016, ruim 2,5 jaar na uw vertrek uit Nigeria in maart 2014.

Hoewel u in de Vragenlijst CGVS dd. 30 april 2021 melding maakte van (algemene) problemen met herdsman (punt 7a) maakte u tijdens uw persoonlijk onderhoud op geen enkel moment melding van eventuele problemen met herdsman. Toen u op het einde van uw persoonlijk onderhoud gevraagd werd “Zijn er nog zaken die u wilt toevoegen, iets wat u nog niet heeft verteld en wel graag wilt vertellen?” (NPO dd. 14.09.2022, p. 20) repliceerde u van niet (NPO dd. 14.09.2022, p. 20). Het asielmotief herdsman kan dan ook niet weerhouden worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in

het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 30 augustus 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.2.3. In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.2.4.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Nigeria, zij het vanwege zijn vader die informant is voor Boko Haram of vanwege de Nigeriaanse overheid, vervolging omdat hij werd betrap op seksuele handelingen met een man.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en de daaraan gekoppelde vervolgingsproblemen.

Er moet vastgesteld worden dat verzoeker met zijn betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in zijn verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

2.2.4.2. Vooreerst wordt samen met de commissaris-generaal opgemerkt dat verzoekers beschermingsverzoek in België laattijdig werd ingediend:

"U verblijft sinds 22 februari 2020 in België (verklaring DVZ dd.24/08/2020, vraag 37). In België diende u op 7 augustus 2020, ruim vijf maanden na uw aankomst, een verzoek om internationale bescherming in. Wanneer u gevraagd werd hoelang u na aankomst in België een verzoek om internationale bescherming indiende, verklaarde u dat u zich online moest aanmelden en dat het maanden duurde

(notities persoonlijk onderhoud (NPO) dd. 14.09.2022, p.12). Bovenstaande reden vormt geen afdoende verklaring voor uw nalatigheid om ruim vijf maanden na aankomst bescherming te vragen in België. Er kunnen dan ook ernstige vragen worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming. Voor iemand die beweert betrapte te zijn tijdens homoseksuele handelingen en hierdoor vervolging vreest, mag verwacht worden dat hij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Het feit dat u in België zo lang wachtte om u op internationale bescherming te beroepen, toont aan dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd. De vaststelling dat u eerder reeds een asielprocedure doorliep – u diende een verzoek om internationale bescherming in Italië op 1 augustus 2016 – toont aan dat u over de kennis en kunde beschikt om u te beroepen op internationale bescherming.”

Verzoeker betoogt thans in het verzoekschrift dat hij initieel zijn partner wenste te bezoeken en het hem niet duidelijk was of hij hier op langere termijn zou blijven. Hij stelt dat toen bleek dat zijn relatie voldoende ernstig was hij besloot om in België te blijven en een verzoek in te dienen. Verzoeker kan evenwel niet overtuigen met deze uitleg die overigens verschilt van de uitleg gegeven op het CGVS dat het maanden duurde om een verzoek in te dienen omdat hij zich online moest aanmelden (persoonlijk onderhoud, p. 12). Verzoeker houdt voor dat hij initieel slechts op bezoek kwam bij zijn partner en pas een beschermingsverzoek indiende nadat bleek dat zijn relatie voldoende ernstig was doch uit zijn verklaringen blijkt dat hij besliste naar België te komen zonder de uitkomst van zijn verzoek in Italië af te wachten omdat zijn partner toen reeds zwanger was en er complicaties waren (persoonlijk onderhoud, p.12). Op het moment van zijn onderhoud in september 2022 verklaarde verzoeker overigens reeds drie jaar een relatie te hebben, dus minstens sinds september 2019 (persoonlijk onderhoud, p.8).

Waar verzoeker nog stelt dat hij in Italië reeds op 1 augustus 2016 een beschermingsverzoek indiende en er geen indicaties zijn dat hij daar lang heeft gewacht om een verzoek in te dienen, moet de Raad vaststellen dat hij hiermee geen afbreuk kan doen aan de laattijdige indiening van zijn verzoek in België, te meer hij zelf de uitkomst van dat verzoek in Italië niet heeft afgewacht en zijn partner in België kwam vervoegen. Bovendien gaf verzoeker aan Italië te zijn binnengekomen in juli 2014 (Verklaring DVZ van 24 augustus 2020, p. 13) zodat de Raad volledigheidshalve kan vaststellen dat er wel degelijk indicaties zijn dat verzoeker ook in Italië heeft gewacht, dit zelfs tot 2016, om een beschermingsverzoek in te dienen.

Verzoekers afwachtende houding kan niet in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade en relativeert de ernst en de actualiteit van de ingeroepen vrees.

2.2.4.3. Verzoeker meent in het verzoekschrift dat hij door verweerder wordt verweten op het CGVS terug te zijn gekomen op zijn verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) dat hij biseksueel is. Er wordt betoogd dat geen sprake is van een incoherentie of tegenstrijdigheid en verzoeker bij nazicht van het verslag van het verhoor bij de DVZ deze fout heeft opgemerkt en dit onmiddellijk heeft gemeld bij aanvang van zijn gehoor op het CGVS. De Raad moet evenwel vaststellen dat verweerder verzoeker geenszins een incoherentie of tegenstrijdigheid verwijt doch in de bestreden beslissing terecht opmerkt dat verzoeker zijn initiële verklaring bij de DVZ heeft gecorrigeerd op het CGVS. Verweerder heeft dit element uitdrukkelijk aangehaald in de bestreden beslissing zodoende te verantwoorden waarom verzoekers geaardheid tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet verder werd bevraagd. Verzoeker kan zodoende niet gevolgd worden in zijn betoog als zou verweerder uit zijn correctie op het CGVS hebben afgeleid dat zijn relaas ongeloofwaardig is.

2.2.4.4. In de bestreden beslissing wordt voorts met reden opgemerkt:

“Vervolgens kan worden gezegd dat het ten minste opmerkelijk is dat u bij de DVZ niet vermeldde dat uw vader informant is van Boko Haram. U vermeldt bij de DVZ Boko Haram op een vrij algemene manier. U verklaart dat Boko Haram mensen doodt (Vragenlijst CGVS dd. 30/04/2021, punt 3.5). Er kan worden gesteld dat het feit dat uw vader deel zou uitmaken van Boko Haram een belangrijk element is van uw vrees bij terugkeer naar Nigeria. Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u namelijk dat u vreest vervolgd te worden door de islamitische gemeenschap in Nigeria omdat uw vader voor Boko Haram werkt en hij de informatie over het incident waarbij u betrapte werd op seks met een man zou hebben verspreid (NPO dd. 14/09/2022, p. 12). Echter wanneer u werd gevraagd of u bij de DVZ alle essentiële elementen weergaf waarom u een verzoek om internationale bescherming indient repliceert u met ‘ja’ (NPO dd. 14.09.2022, p. 3). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat uw vader tot 2014 samen in een huis woonde in Benin City met zijn vrouw en drie kinderen waarvan u verklaart dat zij allemaal christen waren (NPO d. 14.09.2022, p. 10 + 13). Het feit dat uw vader informant zou zijn geweest voor de islamitische organisatie Boko Haram – en informatie moest doorgeven ter voorbereiding van een aanslag tegen andere religies dan Islam – staat haaks op het feit dat hij met zijn gezin zou samenwonen waarvan iedereen het christelijk geloof volgt, ook al verklaart u dat uw moeder

en vader hierdoor geen goede relatie hadden (NPO dd. 14.09.2022, p. 12). Verder kan hierbij worden opgemerkt dat u weinig kennis heeft over de betrokkenheid van uw vader bij Boko Haram. Op de vraag hoe uw vader betrokken geraakte bij Boko Haram repliceert u 'ik weet het niet'. Op de vraag wat hij juist voor Boko Haram deed kwam u niet verder dan 'hij geeft ze informatie wanneer er een aanslag moet gebeuren' (NPO dd. 14.09.2022, p. 12-13). Doordat u bij de DVZ niet vermeldt dat uw vader deel was van Boko Haram, het feit dat u verklaart jarenlang samen met uw christelijke moeder en zussen in hetzelfde huis woonde als uw islamitische vader en quasi niets weet over de betrokkenheid van uw vader bij Boko Haram is het geheel ongeloofwaardig dat uw vader effectief informant zou zijn van Boko Haram en u hierdoor vervolging zou moeten vrezen voor deze groepering."

Verzoeker repliceert dat het gegeven dat zijn vader informant is voor Boko Haram geen rechtstreekse link heeft met zijn vluchtrelaas en benadrukt dat hij uit Nigeria is gevlucht omdat hij werd betrappt op seksuele betrekkingen met een man hetgeen verboden is zowel bij wet als bij christelijke en islamitische voorschriften. Verzoeker kan evenwel geenszins gevolgd worden in zijn betoog dat de religie van zijn vader en zijn betrokkenheid bij Boko Haram weinig relevant is nu hij ook in het verzoekschrift bevestigt dat zijn vader "de meest acute bedreiging" was toen hij werd betrappt. Het gegeven dat verzoeker, naast zijn vader, tevens andere actoren vreest kan geen ander licht werpen op voorgaande motieven. De Raad stipt aan dat verzoeker uitdrukkelijk stelde tevens zijn vader te vrezen en dat verzoeker onder meer verklaarde vervolging te vrezen door islamitische groeperingen die via zijn vader die werkzaam is voor Boko Haram deze informatie hebben bekomen (persoonlijk onderhoud, p. 10-11, p. 12). Gelet op het voorgaande kan verzoeker niet dienstig voorhouden dat de voorgehouden werkzaamheden van zijn vader in casu niet relevant zijn en slaagt hij er niet in deze omissie bij de DVZ te verschonen. Er wordt in dit verband benadrukt dat het feit dat het interview bij de DVZ korter en in andere omstandigheden verloopt dan dat op het CGVS, niets afdoet aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, bij het invullen van de vragenlijst op de DVZ de voornaamste elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek aanbrengt. Hij dient dit zo volledig, correct en nauwkeurig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij dergelijk belangrijk element als de betrokkenheid van zijn vader die informant zou zijn bij Boko Haram waardoor hij vervolging door islamitische groeperingen vreest, spontaan zou hebben vermeld. De vaststelling dat verzoeker heeft nagelaten hiervan melding te maken bij de DVZ doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Verzoeker brengt verder geen argumenten bij die de vaststelling dat de betrokkenheid van zijn vader bij Boko Haram volledig ongeloofwaardig is, kunnen weerleggen.

De Raad treedt vervolgens volgende pertinente motieven bij:

"Verder komt uw relaas betreffende het incident waarbij u betrappt werd op seksuele handelingen met iemand van hetzelfde geslacht niet doorleefd en dus niet geloofwaardig over. U verklaart namelijk dat u voordat het incident met O. gebeurde, op de hoogte was van het feit dat u voor seksuele handelingen met iemand van hetzelfde geslacht naar de gevangenis kon gaan – u wist enkel niet voor hoelang. U wist evenzeer dat het verboden is binnen het Christendom en dat in de Koran staat dat u ervoor vermoord dient te worden (NPO dd. 14.09.2022, p.15). De kennis die u reeds had over de gevolgen van seksuele handelingen tussen twee mannen staat haaks op het feit dat u zonder veel weerwoord toestemde op het voorstel van O. om seks met hem te hebben, en sterker nog, dit vlakbij de ingang – die enkel werd afgeschermd met een gordijn – in uw ouderlijk huis deed (NPO dd. 14.09.2022, p. 17). U wist namelijk dat er ieder moment iemand kon binnenkomen. Uw moeder was een kleine wandeling aan het maken in de buurt van uw huis en uw vader was in de moskee. De vriend van uw vader die u en O. betrapte, genaamd A., kwam onaangekondigd binnen. Wanneer u wordt gevraagd of het normaal was dat mensen zomaar binnenkwamen in deze ruimte repliceert u dat de man die u betrappt heeft geen vreemde is en dat hij altijd binnenkwam wanneer hij wilde (NPO. dd. 14.09.2022, p. 18). Wanneer u wordt gevraagd waarom u niet voorstelde om naar een andere plaats te gaan met O. repliceert u dat u op dat moment niet wist wat u deed en uzelf niet was (NPO dd. 14.09.2022, p. 17). Dit vormt echter geen afdoende verklaring waarom u een handeling zou uitvoeren die in Nigeria als misdrijf wordt beschouwd middenin het huis van uw ouders waar iedereen onaangekondigd kon binnenwandelen. Omwille van het feit dat u verklaart op de hoogte te zijn geweest van de (dodelijke) gevolgen van twee mannen die betrappt werden op seksuele handelingen is het sterk ongeloofwaardig dat u deze handelingen onvoorzichtig en zonder het nemen van enige voorzorgen zou uitvoeren in een ruimte waarvan u weet dat er elk moment mensen zouden kunnen binnenlopen die u kent. Aan uw relaas over het vermeende incident waarbij u werd betrappt op seksuele handelingen met O., valt dan ook weinig

geloofwaardigheid meer te hechten. Hierbij kan ook worden opgemerkt dat uw verklaringen over de ontsnapping aan de menigte evenzeer weinig doorleefd overkomen. U verklaart dat uw vader kwam aangelopen met een machete en uw moeder verwondde terwijl zij hem probeerde tegen te houden. De aandacht van de menigte – van meer dan twintig mensen – was hierdoor ergens anders op gevestigd. U kon ontsnappen doordat de vriendin van uw moeder de autobanden van u en O. afnam. U verklaart dat iedereen met elkaar aan het praten was omdat ze in de war waren (NPO dd. 14.09.2022, p. 19). Uw verklaringen over uw ontsnapping zijn weinig plausibel. Het ene moment sloeg de menigte u, deden ze autobanden rond uw nek en probeerde ze u in brand te steken, en het andere moment waren ze met elkaar aan het praten omdat ze in de war waren door de situatie waarbij uw moeder gewond raakte en konden u en O. ongezien wegvlugten.”

Er wordt in het verzoekschrift verweerder een puur subjectieve interpretatie verweten doch verzoeker brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat de commissaris-generaal subjectief zou zijn geweest bij het nemen van de bestreden beslissing. Verweerder heeft zich ter zake gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen en de door hem geschetste context alsook op de beschikbare landeninformatie. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Door te volharden in zijn relaas dat er niemand in huis was en hij zich bedreigd voelde door zijn schuldeiser met de hoop dat alles snel voorbij zou zijn, kan verzoeker bovenstaande bevindingen niet ontkrachten. Verzoeker kan niet weerleggen dat het sterk ongeloofwaardig is dat hij ondanks zijn kennis van de (dodelijke) gevolgen van mannen die betrappt worden op seksuele handelingen met elkaar, deze handelingen onvoorzichtig en zonder enige voorzorgen zou uitvoeren in een ruimte waarvan hij weet dat er mensen kunnen binnenlopen.

Er moet vastgesteld worden dat verzoeker met zijn betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in zijn verklaringen op het CGVS, het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, werd bovendien wel degelijk een tegenstrijdigheid vastgesteld in zijn relaas:

“Daarbij valt nog een tegenstrijdigheid op te merken tussen uw verklaringen op het CGVS, uw verklaringen bij de DVZ en het door u neergelegde overlijdenscertificaat van uw moeder waardoor uw relaas over de aanleiding van uw vlucht, i.c. de situatie waarbij u werd betrappt op seks met een man nog meer van zijn geloofwaardigheid verliest. Tijdens uw interview bij de DVZ verklaarde u namelijk dat uw moeder Mary nog leefde en in Edo state, Nigeria woont (Verklaringen DVZ dd. 28.04.2020, punt 13). Voor het CGVS verklaarde u aanvankelijk dan weer dat uw moeder ernstig gewond zou zijn geraakt door een machete tijdens uw betrapting. U antwoordde voor het CGVS op de vraag “Wanneer is uw moeder overleden?” (NPO dd. 14.09.2022, p. 6) “Toen ze me betrapten in een seksuele actie” (NPO dd. 14.09.2022, p. 6). Volgens het overlijdenscertificaat overleed uw moeder nochtans pas op 26 oktober 2016, ruim 2,5 jaar na uw vertrek uit Nigeria in maart 2014. Door de tegenstrijdigheden over het al dan niet overlijden van uw moeder – wat volgens uw aanvankelijke verklaringen voor het CGVS rechtstreekt gevolg zou zijn geweest van de woede die uw vader had ten opzichte van u gedurende het incident – valt er geen geloof meer te hechten aan uw verklaringen omtrent het gehele incident waarbij u betrap zou zijn op seks met een man.”

Verzoeker licht hieromtrent toe dat hij vermoedde dat zijn moeder moest zijn overleden door de ernstige verwondingen die zij door toedoen van verzoekers vader had opgelopen nadat hij betrappt was. Verzoeker stelt nadien te zijn gevlucht zodat informatie over de toestand van zijn moeder slechts mondjesmaat en via tussenpersonen bij hem is terechtgekomen. Verzoekers uitleg kan evenwel de hierboven weergegeven tegenstrijdigheden niet verschonen. Bij de DVZ maakte verzoeker immers geen gewag van het overlijden van zijn moeder terwijl hij op het CGVS stelde dat zijn moeder was overleden toen hij werd betrappt in een seksuele actie zonder hierbij te vermelden dat hij hieromtrent weinig informatie had en het slechts een vermoeden is (Verklaring DVZ van 24 augustus 2020, p. 7; persoonlijk onderhoud, p. 6). Bovendien verklaart verzoeker met zijn betoog geenszins de inconsistentie tussen zijn verklaringen en het overlijdenscertificaat waarin dan weer sprake is van een overlijden op 26 oktober 2016, ruim na verzoekers vertrek in 2014 (administratief dossier, groene map met documenten, stuk 2).

Nu uit het voorgaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas dat hij homoseksuele betrekkingen zou hebben gehad en hij hierbij werd betrappt, kan verzoeker niet dienstig

verwijzen naar algemene informatie omtrent personen die deel uitmaken van de LGBTIQ-gemeenschap of als dusdanig worden beschouwd.

Tot slot kan gewezen worden op volgende overwegingen in de bestreden beslissing:

“Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: (1) een kopie van uw paspoort. Hoewel u in de Vragenlijst CGVS dd. 30 april 2021 melding maakte van (algemene) problemen met herdsen (punt 7a) maakte u tijdens uw persoonlijk onderhoud op geen enkel moment melding van eventuele problemen met herdsen. Toen u op het einde van uw persoonlijk onderhoud gevraagd werd “Zijn er nog zaken die u wilt toevoegen, iets wat u nog niet heeft verteld en wel graag wilt vertellen?” (NPO dd. 14.09.2022, p. 20) reageerde u van niet (NPO dd. 14.09.2022, p. 20). Het asielmotief herdsen kan dan ook niet weerhouden worden.”

Verzoeker laat bovenstaande motieven ongemoeid zodat er geen afbreuk aan wordt gedaan.

De Raad beklemtoint in dit verband dat een verzoeker om internationale bescherming, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst of naar actoren van vervolging maar enig verband met zijn persoon moet aannemelijk maken. Louter blote beweringen en verwijzingen naar algemene informatie of een algemene situatie, zonder dergelijk risico *in concreto* aan te tonen, kunnen in casu dan ook niet volstaan.

2.2.4.5. De neergelegde documenten worden eveneens meegenomen in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Deze documenten moeten worden meegewogen in samenhang met verzoekers verklaringen.

De Raad meent dat de door verzoeker neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

2.2.4.6. Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtmotieven.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

2.2.4.7. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

2.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaat Edo geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de vernoemde deelstaat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geenszins elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitevinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU